

Jubileusz szkoły i przyzwoitość

Category: NEWS

written by Marek | 29 maja 2025

„Wierzymy, że warto być przyzwoitym człowiekiem.

Że warto kierować się sercem, rozumem i odpowiedzialnością za innych...”

Słowa te czytam dziś na profilu fejsbukowym mojego kolegi ze Szkoły Podstawowej w Rzekuniu.

Piotrek chodził do klasy B ja do A.

„A” to były klasy tak zwane miejscowe – rzekuńskie czy raczej rzekuniaków. Ja chyba, jak dobrze pamiętam, pomimo że dojeżdżałem rowerem do szkoły z Czarnowca nie chciałem chodzić do klasy „B” więc zapisali mnie do „A”. Obie klasy podobnie liczne i nikt nikogo nie traktował, że niby jedna jest lepsza od drugiej. Z jednej wyrosli starostowie z drugiej doktorzy i dyrektorzy. Najzwyczajniej, z powodów geograficznych uczniowie dojeżdżający z innych miejscowości urodzili się ciut dalej od Rzekunia i łatwiejsze było zorganizowanie dla nich transportu na zajęcia szkolne. Czarnowca nie dowozili do szkoły i tu znów nie czuliśmy się pominięci, bo do szkoły było zaledwie 2 kilometry, a w latach 60., 70., 80-tych XX wieku było normą dojeżdżanie do szkoły rowerem, furmanką z ojcem czy dziadkiem.

1 czerwca 1979 r. idziemy ulicą Kościuszki prosząc o uśmiech. Jedziemy do szkoły lub po szkole z Jarkiem Kamińskim, ulicą Słowackiego. Foto z kolekcji Marka Karczewskiego.

Dziś przy tak hucznie obchodzonym jubileuszu Szkoły Podstawowej w Rzekuniu słowa starosty o przyzwoitości, człowieczeństwie czy kierowaniu się sercem lub rozumem nabierają innego - standardowego w gminie Rzekuń charakteru.

Nie można się czepiać oficjalnej pomyłki dyrekcji Szkoły, która zamieściła zaproszenie wyłącznie na stronie fejsbukowej Szkoły.

W treści czytamy m.in.:

„...Z okazji 107 rocznicy powstania szkoły, 65 rocznicy utworzenia/pobudowania szkoły „Tysiąclatki” oraz 50 rocznicy nadania imienia[2] naszej szkole...” „...- Z wyrazami szacunku, Dyrektor szkoły Ewa Borowska - Sawicka...”

[2] - prawdopodobnie chodziło o ufundowanie Sztandaru

Otwarcie szkoły 1960 r. Foto: fotopolska.eu

Jednak czy przy okazji tak ważnej i podniosłej uroczystości władze gminy nie mogą kierować się choć zwykłą przyzwoitością?

Czy w tak ważnych, historycznych chwilach można bezkarnie zniekształcać historię?

Mój (nasz) osobisty dziadek, który miał trójkę dzieci i tylko czworo wnucząt, jako przewodniczący Gromadzkiej Rady Narodowej (dziś Rady Gminy), w 1955 r. podpisał wniosek/uchwałę o budowie tejże szkoły.

Oto cytaty z Uchwały w 1955 r.:

„Gromadzka Rada Narodowa w Rzekuniu na sesji swej 24 II 55 r.

***postanawia wystąpić z wnioskiem do Powiatowej Rady Narodowej w Ostrołęce o wstawienie do planu budowy Szkoły Podstawowej w Rzekuniu...(...) ośmielamy się prosić Prezydium Powiatowej Rady Narodowej o przyjscie z pomocą i wstawienie budowy szkoły w Rzekuniu do swoich planów inwestycyjnych.
Niżej pieczęć i podpis - Gierłowski Stanisław''***

[Po pełną treść uchwały i kawałek historii szkoły zapraszam tu ->](#)

Co więcej, (z wiadomych źródeł) sprzedał 5. hektarów ziemi aby później podczas zbiórki przekazać pieniądze na budowę szkoły. Mam wielką nadzieję, że jeszcze tego typu dokumenty ujrzą kiedyś światło dzienne.

Żyje córka wnioskodawcy (86 lat) i wnuczkowie. Czy dzisiejsze, cytowane na wstępie słowa starosty pokazują, że jednak władze gminy przyzwoite być nie muszą? Czy nie należy się szacunek przynajmniej starszym osobom?
Gdzie honor, gdzie poszanowanie innego człowieka?

Tak piękny jubileusz powinien być świętem dla wszystkich, którzy są sercem związani ze Szkołą, a nie cenzurowaniem listy zaproszeń i pisaniem wyłącznie skrzywionej historii własnym, zepsutym piórem.

W takiej podniosłej chwili i w publicznym miejscu nie wypada używać słów powszechnie uważanych za obraźliwe.

Żal, złość i popełnienie błędu przy wskazaniu również przeze mnie w pierwszej kadencji na obecnego włodarza pozostaje.

Najlepszym cenzorem działań pozostanie jednak historia...

Poniżej przytaczam wypowiedź starosty ostrołęckiego, ponieważ nie wszyscy czytelnicy korzystają z fejsbuka:

Starosta ostrołęcki Piotr Liżewski (z Daniszewa) wypowiedział dziś takie słowa:

„Dziś wróciłem do miejsca, które miało ogromny wpływ na to, kim jestem. Do szkoły, której progi przekraczałem jako dziecko – dziś jako starosta

ostrołęcki i dumny absolwent.

W Rzekuniu świętowaliśmy 65-lecie wybudowania obecnego budynku szkoły i nadania jej imienia generała Józefa Bema oraz 50-lecie przekazania szkolnego sztandaru. To był piękny, wzruszający dzień, pełen wspomnień i wspólnoty.

Szczególnym momentem było zakopanie „kapsuły czasu”. Znalazło się w niej przesłanie, które – mam nadzieję – kiedyś trafi do przyszłych pokoleń.

Zostawiłem w niej słowa, które płyną z serca:

„Wierzymy, że warto być przyzwoitym człowiekiem. Że warto kierować się sercem, rozumem i odpowiedzialnością za innych. (...) Nie ma postępu bez pamięci o tym, skąd się przyszło.”

Dziękuję wszystkim, którzy tworzą tę szkołę – nauczycielom, uczniom, rodzicom, pracownikom i przyjaciołom. Dzięki Wam to miejsce ma duszę i znaczenie.

Z serca gratuluję i życzę kolejnych pięknych rocznic!”

Klasa VII a

W tekście starosty czytam, że dziękuje On również mojemu (naszemu) dziadkowi – Stanisławowi Gierłowskiemu, sołtysowi Czarnowca oraz Przewodniczącemu Gromadzkiej Rady Narodowej w Rzekuniu, piastującemu tę funkcję w 1955 roku.

Dziękuję.

Marek Karczewski i starosta ostrołęcki Piotr Liżewski „złapani” wczoraj (27.05.2025 r.) na zrekonstruowanych bunkrach ppor. Józefa Kozłowskiego „Lasa” w okolicy miejscowości Gleba (sołectwo Piasecznia), gmina Kadzidło.

Pozdrawiam serdecznie wszystkich uczestników dzisiejszych uroczystości.

Przyzwoitość to postawa, zachowanie lub cecha człowieka, która odpowiada

powszechnie przyjętym zasadom etycznym i moralnym. To uczciwość, dobre maniery, szacunek dla innych i zgodnie z obowiązującymi normami społecznymi.

Marek Karczewski

edit, 22.06.2025 r.

Poniżej przedstawiamy indeks dyrektorów - od 1938 roku:

1. Henryk Rogowski - 1938
2. Jan Ogonowski - 1945/46, 1946/47
3. Eugeniusz Flantz - II półrocze 1947
4. Janina Przybyłowska - 1947/48
5. Wiktor Przybyłowski - 1948/49, 1949/50
6. Zdzisława Piasecka - 1950/51, 1951/52, 1952/53
7. Józef Michalak - od 1953 do 1969 (16 lat)
8. Halina Malinowska - 1969/70
9. Mirosława Holewska - 1970/71
10. Kazimierz Cholewski - od 1971 do 1975 (4 lata)
11. Witold Mosakowski - 1976/77, 1977/78
12. Tadeusz Żebrowski - od 1978 do 1985 (7 lat)
13. Jerzy Dziewirski - od 1985 do 1997 (12 lat)
14. Marek Podolak - od 1997 do 2017 (20 lat)
15. Magdalena Mieszkowska - 2017/18, 2018/19, I półrocze 2019/20
16. Ewa Borkowska-Sawicka - 2020/21, 2021/22, 2022/23, 2023/24, 2024/25...

Stan na 30.06.2025 r.

Indeks powyższy pozyskany z tablicy FB Edyty Morawskiej, nauczycielki wychowania fizycznego Szkoły Podstawowej w Rzekuniu (dostęp 22.06.2025 r.).

70 lat temu mieszkaniec Czarnowca podpisał wniosek o budowę szkoły

Category: Historia,historyczne,NEWS
written by Marek | 29 maja 2025

70 lat temu mieszkaniec Czarnowca podpisał wniosek o budowę szkoły w Rzekuniu

Dziś w przeddzień pięknego jubileuszu Szkoły Podstawowej im. gen. Józefa Bema w Rzekuniu chcemy mieszkańcom – przybyszom oraz mieszkańcom urodzonym w Czarnowcu, w XXI wieku wspomnieć o kilku ważnych kartach podczas wznoszenia murów szkoły.

Swoją rękę do wzniesienia szkoły tysiąclatki przyłożył również mieszkaniec

Czarnowca!

Historia

Szkolnictwo w gminie Rzekuń, w okresie międzywojennym

1915 r. zabudowania w Rzekuniu, foto z tablicy FB Remigiusza Makowieckiego

W sierpniu 1915 roku Rosjanie opuścili gminę Rzekuń i wycofali się na wschód. Na ich miejsce wkroczyło wojsko niemieckie. W początkowym okresie nowy okupant, tym razem niemiecki niezbyt chętnie szedł na ustępstwa w sprawach swobód narodowych Polaków. Z czasem jednak, gdy rosły jego trudności militarne, wówczas Niemcy mieli ważniejsze sprawy niż kwestia polskiego szkolnictwa. Poza tym chcieli jak najwięcej zaangażować Polaków do walki z Rosjanami. W takiej sytuacji musieli iść na ustępstwa w kwestii narodowej. Polacy więc zaczęli samodzielnie zakładać polskie szkoły i stawiać okupanta wobec faktów dokonanych. Wznowiła działalność Polska Macierz Szkolna, która główny wysiłek skupiła na przygotowaniu nauczycieli do polskiej szkoły. Duże ułatwienie w rozwoju polskiego szkolnictwa

przyniosło ogłoszenie Aktu 5 listopada 1916 roku. Już 30 stycznia 1917 roku został powołany Departament Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który dał dodatkowy impuls do rozwoju polskiego szkolnictwa. Ludność gminy Rzekuń liczyła w tym czasie 3737 mieszkańców. Na terenie gminy funkcjonowało wówczas trzy szkoły publiczne: w Rzekuniu, Borawem i na Stacji Kaczyny oraz pięć szkół prywatnych, utrzymywanych przez rodziców dzieci uczęszczających na zajęcia lekcyjne. W szkołach tych pracowało 8 nauczycieli i były to szkoły o jednym nauczycielu, tzw. jednoklasówki. W szkołach publicznych uczyło się 156 uczniów, w tym 60 dziewcząt, a w szkołach prywatnych uczyło się 219 uczniów, w tym 105 dziewcząt. Ogółem w gminie pobierało naukę 375 uczniów, co przypadało 100 uczniów na 1000 mieszkańców. W skali kraju oświata w Rzekuniu była zapóźniona. Do szkół w gminie Rzekuń uczęszczało 372 dzieci wyznania rzymsko-katolickiego, dwoje prawosławnego i jedno dziecko wyznania żydowskiego.

78. Uczniowie szkoły w Rzekuniu, w roku szkolnym 1916-1917 z nauczycielką L. Kowalską.

Skan: Monografia Gminy Rzekuń

Szkoła Powszechna w Rzekuniu

W czasie wojny w Publicznej Szkole Powszechnej w Rzekuniu uczyła dzieci

L. Kowalska. Była to szkoła jednoklasowa (o jednym nauczycielu). Po odzyskaniu niepodległości w oparciu o dekret o obowiązku szkolnym z dnia 7 lutego 1919 roku inspektorat okręgowy w Ostrołęce przystąpił do opracowania sieci szkolnej. Zaczynał się nowy etap polskiej oświaty ludowej, tworzący podstawy obowiązkowej powszechnej szkoły. Przy opracowywaniu nowej sieci szkolnej brano pod uwagę zastępujące sprawy: posiadanie lokalu na szkołę i mieszkania dla nauczyciela, dobre drogi dojściowe z pozostałych miejscowości do szkoły, nie przekraczające 3 do 4 kilometrów od siedziby szkoły. W wyniku tych zmian na terenie gminy Rzekuń zaczęło funkcjonować 9 szkół, w których uczyło 17 nauczycieli. Najwięcej nauczycieli przyjechało z Warszawy, ale byli też nauczyciele z Galicji. Byli to ludzie wychowani na patriotycznej literaturze niepodległościowej + duchu miłości do Ojczyzny, a swoją pracę traktowali jak służbę, by zmniejszyć zaniedbania oświatowe polskiej wsi. Wszystkie szkoły miały charakter publiczny, szkoły prywatne przestały już funkcjonować. Tylko dwie szkoły w gminie miały swoje budynki, pozostałe mieściły się w lokalach wynajętych.

1941 r. Rzekuń. Fot: Fotopolska-Eu

Szkoła Podstawowa w Rzekuniu w dalszym ciągu była zlokalizowana w prywatnym budynku zbudowanym przez Adama Mierzejewskiego. Po spaleniu budynku w 1933 roku szkoła została przeniesiona do murowanego, piętrowego budynku Wacława Jakackiego. W Publicznej Szkole Powszechnej w Rzekuniu nauczyciele zmieniali się dość często. Pracowali: L. Kowalska, Janina Komorowska, Maria Cholewicka, po wyjściu za mąż Herbaczewska. Maria Mikicińska, Apolonia Dolińska i kierownik szkoły Henryk Rogowski z małżonką Marią. Mąż Apolonii, Michał Doliński był nauczycielem-instruktorem w szkole zawodowej w Ostrołęce, ale mieszkali w Rzekuniu. Tu zamontował urządzenie (wiatraczek), wytwarzające prąd elektryczny, wykorzystywany do oświetlenia mieszkania. Na owe czasy była to wielka rewelacja techniczna.

Po wydzieleniu placu szkolnego w wyniku przeprowadzonej w 1938 r. komasacji wsi w Rzekuniu, kierownik szkoły Henryk Rogowski wspólnie z rodzicami przystąpił do budowy budynku szkolnego. W budowie szkoły mieli dopomóc marynarze z Gdyni, którzy w ten sposób chcieli uczcić pamięć swoich kolegów marynarzy, poległych w wojnie bolszewickiej w 1920 roku i spoczywających we wspólnej mogile na cmentarzu w Rzekuniu. W celu ułatwienia dowozu materiałów budowlanych na plac szkolny została wybrukowana ulica. Zwieziono odpowiednią ilość kamieni polnych, potrzebnych do budowy fundamentów, ale dalsze prace zostały przerwane przez wybuch wojny w 1939 roku. Po wkroczeniu Niemców przygotowane materiały budowlane zostały wykorzystane do innych celów. Kierownik szkoły rzekuńskiej Henryk Rogowski został zabity przez Niemców w 1944 roku.

Szkoła Podstawowa w Rzekuniu

1957 r. - szkoła „u Jakackich”, nauczyciel Henryk Bobiński z uczniami klasy V. Foto ze zbiorów Anny Nosek.

Jeszcze w czasie działań wojennych, ale już na wolnych terenach gminy trzy nauczycielki: Maria Herbaczewska, Janina Kaliszek i Eugenia Olszewska przystąpiły do zorganizowania szkoły w Rzekuniu. Została ona uruchomiona 15 lutego 1945 roku w prywatnym budynku Wacława Jakackiego. W niedługim czasie przybył do Rzekunia Jan Ogonowski, który został pierwszym kierownikiem szkoły. Do szkoły uczęszczały dzieci ze wsi: Rzekuń, Ławy, **Czarnowiec** i Susk Nowy. Zgłosiło się 161. uczniów z klas I - V. W 1948 roku kierownikiem szkoły został Wiktor Przybyłowski. Do szkoły w Rzekuniu dołączyły dzieci ze wsi Daniszewo.

W 1949/1950, został zorganizowany dla ludności wsi Rzekuń kurs dla analfabetów[1], a następnie dla mieszkańców Ław i **Czarnowca**.

W 1950 roku zmarł w wieku 47 lat kierownik szkoły Wiktor Przybyłowski, a na jego miejsce na stanowisko kierownika szkoły została powołana Zdzisława Piasecka. W 1953 roku funkcję kierownika szkoły objął Józef Michalak.

Kierownictwo szkoły i Komitetu Rodzicielskiego rozpoczęło starania aby w czynie społecznym wybudować budynek szkolny. W myśl obowiązujących

przepisów, przy tego rodzaju budowie szkół potrzebny był wkład społeczeństwa w kości 30% kosztów budowy. Zorganizowano wiele imprez dochodowych w loterii fantowych, zabaw tanecznych i powoli gromadzono środki finansowe.

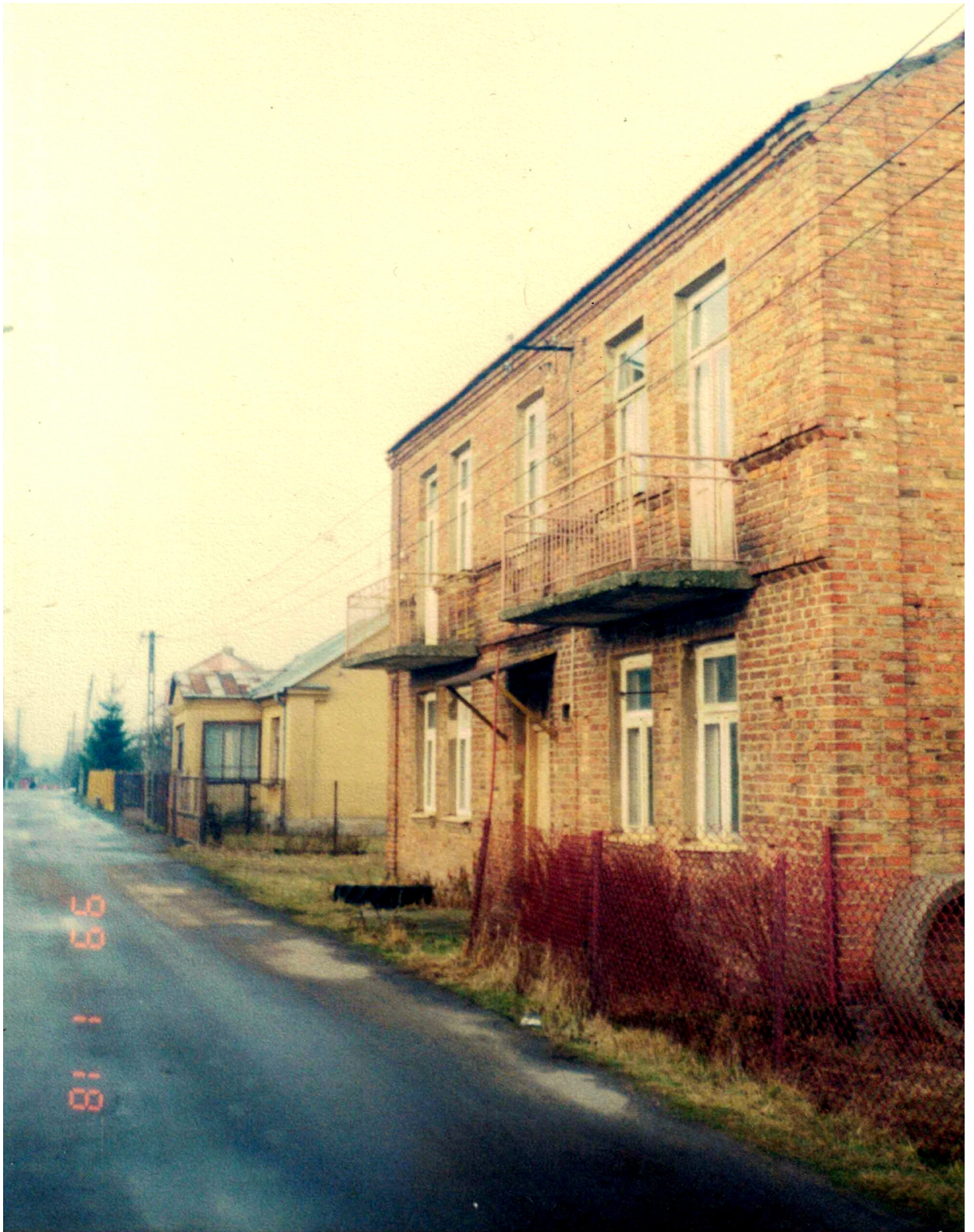
[1] - taką szkołę dla analfabetów prowadził również w Czarnowcu Sołtys Julian Borkowski.

Skromny, ale bardzo ważny podpis pod uchwałą GRN, Sołtysa Gierłowskiego z Czarnowca

Dnia 24 lutego 1955 r. na plenarnym posiedzeniu Gminnej Rady Narodowej w Rzekuniu kierownik szkoły pan Józef Michalak wystąpił z wnioskiem budowy nowej szkoły, podkreślając ciężkie warunki lokalowe. Wniosek został przyjęty przez G.R.N. Wniosek odpowiednio umotywowano i wysłano do Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ostrołęce – tekst uchwały poniżej:

Stanisław Gierłowski (21.01.1908 -24.04.1978) - Sołtys Czarnowca, Przewodniczący Gromadzkiej Rady Narodowej w Rzekuniu. Foto z kolekcji Marka Karczewskiego.

*W tym budynku „u Jakackich” mieściła się szkoła do 1959 r., obecnie ul. Bema. Foto z 1999 r., z kolekcji Anny Nosek.
W 2023 r. budynek został zburzony.*

W 1955 roku Gromadzka Rada Narodowa podjęła ważną uchwałę w sprawie budowy obiektu dla Szkoły Podstawowej w Rzekuniu.
Oto ona: **Uchwała nr III (2) 55:**

„Gromadzka Rada Narodowa w Rzekuniu na sesji swej 24 II 55 r. postanawia wystąpić z wnioskiem do Powiatowej Rady Narodowej w Ostrołęce o wstawienie do planu budowy Szkoły Podstawowej w Rzekuniu.

Uzasadnienie. Gromadzka Rada Narodowa, Komitet Rodzicielski, jak i całe społeczeństwo zdają sobie sprawę z trudności lokalowych, jakie ma Szkoła Podstawowa w Rzekuniu. Mieści się ona w dwóch prywatnych budynkach, (które) nie są dostosowane do celów wychowania i nauczania dziatwy szkolnej. Sale są małe, klatka schodowa czarna, schody strome zagrażające dzieciom, brak szatni, korytarza, sali gimnastycznej, pomieszczeń na pomoce naukowe, kancelarii. Nie ma nawet kawałka boiska przed budynkiem, na którym dzieci mogłyby zabawić się w czasie przerwy. Społeczeństwo tutejsze pragnie przyjść z pomocą szkole w jej trudnych warunkach i postanowiło wyteżyć swe siły, aby zbudować piękny, dostosowany całkowicie do obecnych wymogów budynek szkolny, który by przyciągał dzieci swymi jasnymi, estetycznymi, ogrzаныmi .salami. Komitet Rodzicielski doszedł do wniosku, że czas już najwyższy, by rozpocząć dzieło budowy szkoły. W miesiącach styczniu i lutym b.r. zorganizowane zostały dwie imprezy dochodowe, które dały przeszło 3 tysiące złotych czystego dochodu na cele rozpoczęcia budowy. W planie Komitetu Rodzicielskiego są przewidziane dalsze imprezy dochodowe, jak przedstawienie, loteria fantowa, majówka i inne w celu zebrania jak najwięcej gotówki. Całe społeczeństwo tutejsze popiera poczynania Komitetu Rodzicielskiego. W najbliższym czasie będzie przeprowadzona zbiórka kamienia na budowę fundamentów. Społeczeństwo jest gotowe opodatkować się na rzecz budowy szkoły oraz dać robociznę. Mając na uwadze piękną inicjatywę tut. społeczeństwa w jego imieniu ośmielamy się prosić Prezydium Powiatowej Rady Narodowej o przyjęcie z pomocą i wstawienie budowy szkoły w Rzekuniu do swoich planów inwestycyjnych.

Niżej pieczęć i podpis

Gierłowski Stanisław”

Ofiarność i zapał społeczeństwa gminy Rzekuń oraz jego gotowość do wszelkich działań, by zdobywać środki finansowe na budowę szkoły

spowodowały, że w późniejszym terminie została ujęta w planie budowy tysięcy szkół na Tysiąclecie Państwa Polskiego.

W styczniu 1956 r. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ostrołęce zaplanowało budowę szkoły w Rzekuniu w Pięciolatce 1956-1960.

W tym roku szkolnym rodzice opodatkowali się po 50 zł na zakup kamienia pod budowę szkoły. W miesiącach: maj, czerwiec i lipiec zwieziono 48 m³ kamienia.

1957 r. - szkoła „u Jakackich” kl. V. Foto z kolekcji Anny Nosek.

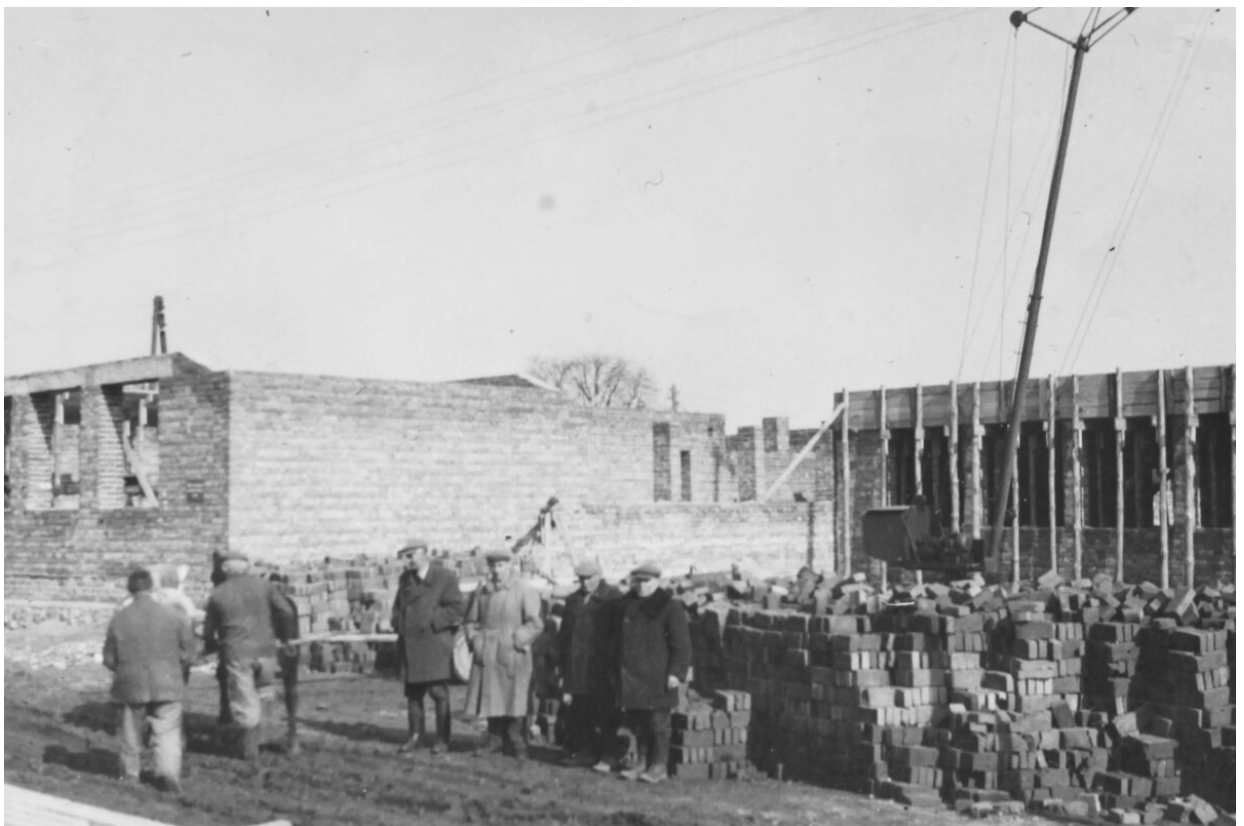

1959 r. szkoła „u Jakackich” nauczycielka Janina Michalak_Pierwszy z

prawej Tadeusz Kowalczyk. Foto z kolekcji Anny Nosek.

W październiku 1958 r. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej poinformowało, że budowa nowej szkoły wyszła z planu inwestycyjnego na rok 1959, z powodu braku gotówki. Mimo niepowodzeń Komitet Rodzicielski nie zaprzestał działać. Delegacje K.R. wyjeżdżały interweniować do Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego i do Ministerstwa Oświaty. W niedługim czasie sprawa budowy szkoły w Rzekuniu wzięła zupełnie inny obrót. W związku z hasłem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej „1000 szkół pomników na 1000-lecie istnienia Państwa Polskiego” w dniu 28. lutego 1959 r. nadany został komunikat Polskiego Radia, a w dniu 2. marca 1959 r. ukazał się komunikat w Trybunie Ludu (gazecie, M.K.) o budowie Szkoły Pomnika 1000-lecia w Rzekuniu.

Jeszcze przed przeprowadzką do nowego budynku w skład Rady Pedagogicznej w 1957 r. wchodził: Józef Michalak – kierownik szkoły i nauczyciele: Michalak Janina, Kowalczyk Irena, **Stepnowska Krystyna (z Czarnowca, M.K.)**, Bobiński Henryk i ks. Truskołski Marian.

1959 r. trwa wznoszenie budynków szkoły. Foto z kolekcji Anny Nosek.

15 lipca 1959 roku odbyło się uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę szkoły.

Został sporządzony specjalny Akt i został, odczytany przy licznie zgromadzonej społeczności Rzekunia i okolic.

*„Realizując hasło (...) na <1000-lecie istnienia Państwa Polskiego 1000 szkół w czynie społecznym> z inicjatywy Społecznego Komitetu Budowy Szkoły Tysiąclecia przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych przy poparciu **społeczeństwa wsi Rzekuń, Czarnowiec, Ławy, Daniszewo, część Suska Starego** oraz społeczeństwa całego powiatu ostrołęckiego, biorąc udział w gromadzeniu Społecznego Funduszu Budowy Szkół w dniu 15 lipca 1959 roku kosztem 2 939 000 złotych rozpoczyna się budowę pierwszej Szkoły Pomnika Tysiąclecia imienia generała Józefa Bema w Rzekuniu...*

28. sierpnia 1960 roku następuje uroczyste otwarcie szkoły!

28.08.1960 r. Otwarcie szkoły i nadanie imienia. Foto: skan z Monografii Gminy Rzekuń, strona www SP w Rzekuniu (dostęp 20.05.2025 r.).

W części oficjalnej odbyły się przemówienia oraz odczytanie Aktu Przekazania Szkoły Pomnika 1000-lecia im. gen. Józefa Bema w Rzekuniu.

Treść aktu:

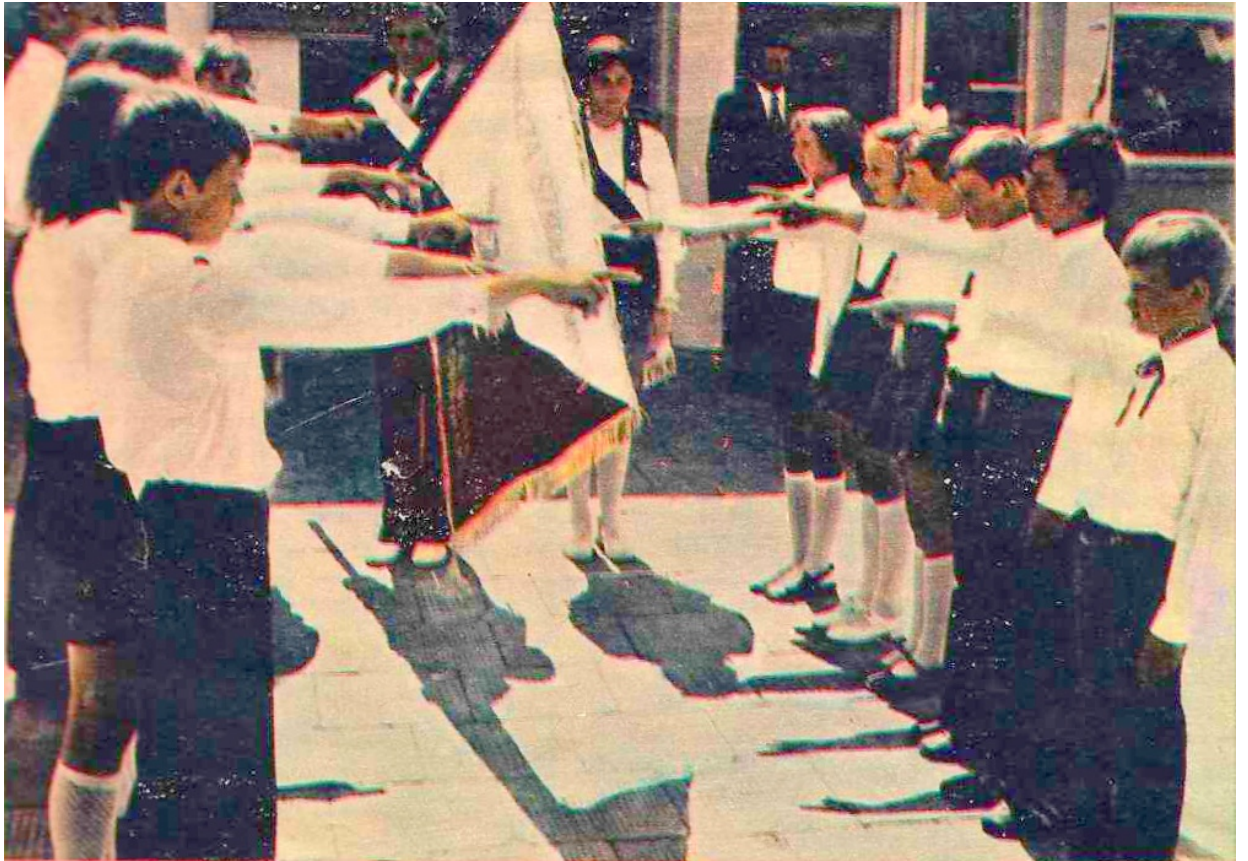
„Społeczny Komitet Budowy Szkoły w dniu 28. sierpnia 1960 r. uroczyście przekazuje do użytku nowo wybudowaną, kompletnie wyposażoną szkołę podstawową oraz salę świetlicową i bibliotekę przeznaczoną dla mieszkańców Rzekunia. Obiekt ten jest Pomnikiem Tysiąclecia, wzniesionym w odpowiedzi na apel PZPR. Szkole nadaje się imię generała Józefa Bema, gorącego patrioty i bohaterskiego dowódcy...”

1960 r. Uroczystość otwarcia szkoły tysiąclatki. Foto z kolekcji Anny Nosek.

1962 r. – klasy VI i VII przed wejściem z nauczycielką Krystyną Stepnowską z **Czarnowca**. Foto z kolekcji Anny Nosek.

1975 r. uroczystość przekazania Sztandaru. Foto z [www.szkoly](http://www.szkoly.pl) (dostęp 20.05.2025 r.)

SZTANDAR DLA ZBIORCZEJ SZKOŁY GMINNEJ

24 maja 1975 r. Zbiorcza Szkoła Gminna w Rzekuniu otrzymała sztandar, ufundowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Uroczystość przekazania sztandaru zgromadziła młodzież szkolną, mieszkańców Rzekunia i okolicznych wiosek.

Młodzież szkoły serdecznie wita licznie przybyłych gości z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Akt przekazania Szkole Sztandaru odczytuje płk. Jerzy Szlendak.

"Obiekt ten jest Pomnikiem Tysiąclecia wzniesionym (...) z dobrowolnych składek pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Społecznego Funduszu Budowy Szkół Tysiąclecia."

1975 r. - uroczystość przekazania Sztandaru. Foto z kolekcji Anny Nosek.

1975 r. - uroczystość przekazania Sztandaru. Foto z kolekcji Anny Nosek.

Historia Szkoły nie ma końca i początku

Wejście do budynku, widok obecny (2025 r.). Foto z tablicy FB Szkoły Podstawowej w Rzekuniu.

Historia Szkoły Podstawowej w Rzekuniu ma oczywiście swój początek i nie może mieć końca. Dyrekcja, grono pedagogiczne, uczniowie, absolwenci, byli pracownicy, dyrektorzy i członkowie Rad Rodziców – Komitetów Rodzicielskich poświęcili w jej murach wiele dni, miesięcy, lat.

Nawet tacy absolwenci jak ja, który nigdy (w czasach szkolnych) nie cierpiał historii, bo na pewno uczono nas nie tego co powinniśmy wiedzieć; np. o ZSRR, o zbrodniczym CCPP, o kacapach i odwiecznych wrogach Polski i Polaków – ruskiej dziczy, która okupowała nasz kraj od wieków...

Dziś czytając o historii (również mojej, uczęszczałem do niej w latach 1977-1980) szkoły brakuje mi trochę serca w przygotowaniu tak ważnych wątków z przeszłości placówki.

Gdy czyta się krótkie streszczenie o dziejach szkoły na stronie www to chciałoby się powiedzieć – prosimy o więcej!

Indeks historyczny kończy się na 2009 roku, a przecież w kolejnych latach szkoła rozkwitła, rozbudowała się, uczniowie zdobyli zaszczytne tytuły, a byli

dyrektorzy szczerą się, że mogli tu pracować. Pamiętamy, że w latach 1999-2019 w tym samym budynku oddanym do użytku w 1960 r. funkcjonowało Gimnazjum, a szkoła została zmodernizowana i rozbudowana. Gdyby dyrekcja przychyliła się do zainicjowania odkrycia na nowo historii placówki to powstałaby zapewne piękna publikacja – może już na kolejną rocznicę/jubileusz?

Można w tych, wszelakich (jeszcze nieistniejących) indeksach przytoczyć, kto i kiedy był kierownikiem, dyrektorem. Jakie, w którym roku sukcesy odnosiły szkolne chóry, drużyny sportowe, nauczyciele itp.

W okresie 1918-2025 tak dużo się wydarzyło w budynku Szkoły Podstawowej imienia gen. Józefa Bema...

Może w swoim wpisie za dużo się rozmarzyłem, bo zdaję sobie również sprawę, że przytaczanie i wygrzebywanie wielu historycznych kart z naszej jeszcze zapamiętanej przeszłości nie jest łatwe i pochłania setki godzin mrowczej pracy.

Ale może komuś by się chciało czy zachciało i taką historię Szkoły Podstawowej w Rzekuniu by na nowo opracował?

Możliwe, że taka już jest ale wcześniej się tym nie interesowałem.

A może niezmordowana Pani Anna Nosek? Setki jak nie tysiące absolwentów zapewne z chęcią wzięłoby pozycję o historii swojej szkoły do domowej biblioteczki.

Dzięki nieocenionej pracy Pana Jerzego Dziewirskiego - byłego dyrektora szkoły w Rzekuniu, w Jego „Monografii Gminy Rzekuń” można wyszukać wiele informacji o placówce.

To dzięki Jego pracy, dziś przytoczone teksty w powyższym artykule są w zdecydowanej większości Jego autorstwa – „Monografia gminy Rzekuń”.

Jerzy Dziewirski – Dyrektor i autor Monografii Gminy Rzekuń.

Jerzy Dziewirski urodził się w 1931 r. w Ostrołęce, w rodzinie wojskowej (ojciec służył zawodowo w 5 Pułku Ułanów Zaslawskich). Jest absolwentem Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego. Po ukończeniu studiów pracował w Liceum Ogólnokształcącym w Sobolewie, potem w Liceum Pedagogicznym w Ostrołęce i w Zespole Szkół Zawodowych nr 3, w Ostrołęce. Po utworzeniu województwa ostrołęckiego pracował w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Ostrołęce. Następnie był dyrektorem Szkoły Podstawowej w Rzekuniu, ostatnia praca to Zespół Kolegiów Nauczycielskich w Ostrołęce. Jest autorem licznych szkiców i artykułów publicystycznych publikowanych w prasie, oraz w wydawnictwach zbiorowych „Powstanie Styczniowe w Puszczy Zielonej”, „Mieszkańcy województwa ostrołęckiego na regularnych frontach drugiej wojny Światowej”, „Funkcjonowanie tradycji niepodległościowych z okresu powstań narodowych”, „Powstanie kościuszkowskie w symbolach kultury regionu”). Jest współautorem

książki „5 Pułk Ułanów Zasławskich i autorem książek: „General Ludwik Kicki bohater nie tylko Ostrołęki”, „Rzekuń i okolice”, „Mała Troszyńska Ojczyzna”, „Goworowo i okolice” oraz „Olszewo-Borki Monografia Gminy”, „Bitwa pod Ostrołęką 26 maja 1831 roku”. W 2009 r. otrzymał roczną nagrodę starosty ostrołęckiego za szczególne osiągnięcia w upowszechnianiu i ochronie kultury regionalnej.

Na powyższym obrazku z dyrektorem Dziewirskim czytamy także aktualne przesłanie (także w 2025 r.):

**POLSKO
BĄDŹ NAM DOMEM, DRZWI OTWÓRZ
SZEROKO
NASZĄ MŁODOŚĆ JAK DAR PRZYJMIJ
SZCZODRY
JEDNO NIEBO MAMY NA GŁOWĄ
TWOJEJ BIELI, CZERWIENI TWEJ GODNI**

Kilka ważnych dat z życia szkoły

1999.01.18 - budynek szkoły, widok od ul. Szkolnej. Foto z kolekcji Anny Nosek.

(indeks skopiowany ze szkolnej strony www)

1939 r. - wybuch II Wojny Światowej uniemożliwia planowaną budowę szkoły

1945 r. - powstaje szkoła w kamienicy Wacława Jakackiego

1956 r. - planowana budowa szkoły w pięciolatce 1956-1960 r.

1960 r. - uroczyste otwarcie szkoły „Pomnika 1000 - lecia na 1000 - lecie istnienia Państwa Polskiego”. Nadanie imienia szkole

1975 r. - Zbiorcza Szkoła Gminna otrzymuje sztandar ufundowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

1977 r. - funkcje patronackie nad szkołą przejmuje Wojewódzka Komenda Milicji Obywatelskiej w Ostrołęce

1987 r. - została wydana pierwsza szkolna gazetka

1989 r. - Inspektor Oświaty i Wychowania Aniela Smugorzewska otrzymuje Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, a Ewa Jaroń Złoty Krzyż Zasługi, nadany przez Prezydenta Polski

1998 r. - pierwsze w dziejach szkoły prawdziwie demokratyczne wybory do Rady Samorządu Uczniowskiego

1999 r. - przeprowadzamy się do nowego budynku szkoły (nowy budynek przy ul. Nowej, M.K.)

2001 r. - spotkanie przedstawicieli różnych typów samorządów

2009 r. - uroczyste otwarcie hali sportowej oraz przekazanie nowego

Dziś na stronie fejsbukowej Szkoły Podstawowej w Rzekuniu znajdujemy zaproszenie na uroczystości

Skan z informacją, z tablicy FB Szkoły – dostęp 20.05.2025 r.

20.05.2025 r.

„Szanowni Państwo,

Z okazji **107** rocznicy powstania szkoły, **65** rocznicy utworzenia/pobudowania szkoły „Tysiąclatki” oraz **50** rocznicy nadania imienia[2] naszej szkole, pragniemy uczcić to wyjątkowe wydarzenie w sposób szczególny, który podkreśli nasze wspólne wspomnienia, wdzięczność i więź, jaka łączy nas ze szkołą.

Serdecznie zapraszamy do przesyłania kartek z życzeniami jubileuszowymi.

Wasze kartki zostaną zaprezentowane podczas jubileuszowych obchodów oraz umieszczone na tablicy, stronie facebook i stronie internetowej naszej szkoły.

Kartki prosimy przesyłać na adres:

Szkoła Podstawowa im. gen. Józefa Bema w Rzekuniu, ul. Nowa 7, 07-411 Rzekuń

Termin nadsyłania kartek: **26.05.2025**

Z góry dziękujemy za każde słowo i gest pamięci.

Razem tworzymy historię naszej szkoły!

Z wyrazami szacunku,

Dyrektor szkoły Ewa Borowska – Sawicka”

[2] - prawdopodobnie chodziło o ufundowanie Sztandaru?

I choć nie ma tu żadnej konkretnej daty, kiedy i gdzie mają się odbyć uroczystości, to warto przytoczyć zaproszenie Pani Dyrektor, bo zapewne nie wszyscy absolwenci korzystają z fejsbuka, a możliwe, że jako sympatycy szkoły chcieliby złożyć życzenia Szkole kolejnych stu lat.

Zachęcam mieszkańców Czarnowca do składania życzeń Szkole Podstawowej w Rzekuniu z okazji pięknego jubileuszu.

I na koniec ciekawostki technologiczne i rowerowe

W roku szkolnym 1949/1950 szkoła została zradiofonizowana. Komitet Rodzicielski zakupił radioodbiornik firmy „Aga” oraz 3 głośniki.

przykładowy wygląd radia AGA RSZ-F

Dnia 10. listopada 1973 r. uczniowie otrzymali rowery. W szkole odbyło się uroczyste wręczenie.

Skan ze strony www.szkoły (dostęp 20.05.2025 r.)

Marek Karczewski

Źródła:

- Rzekuń, Monografia gminy - Jerzy Dziewirski
- strona www.sprzekun.ddv.pl - dostęp 20.05.2025 r.
- tablica FB Remigiusz Makowiecki
- tablica FB Szkoły Podstawowej w Rzekuniu
- strona www.fotopolska.eu
- zdjęcia z kolekcji Anny Nosek

edit: 2025.05.23

**Pani Anna Nosek podesała kilka zdjęć
ze zjazdów absolwentów**

2000.06.03 I zjazd absolwentów Szkoły Podstawowej w Rzekuniu. Organizatorka Anna Nosek w sukience, w kwiaty. Foto: z kolekcji Anny Nosek.

2000.06.03 I zjazd absolwentów Szkoły Podstawowej w Rzekuniu. Organizatorka Anna Nosek w sukience, w kwiaty. W środku, w czarnej sukience siedzi Pani Krystyna Stepnowska z **Czarnowca**. Foto: z kolekcji Anny Nosek.

2000.06.03 I zjazd absolwentów Szkoły Podstawowej w Rzekuniu. Organizatorka Anna Nosek w sukience, w kwiaty. W czarnej sukience siedzi Krystyna Stepnowska z **Czarnowca**. Foto: z kolekcji Anny Nosek.

2016.06.11 II zjazd absolwentów Szkoły Podstawowej w Rzekuniu. Organizatorka Anna Nosek siedzi druga od lewej z czerwoną teczką. Foto: z kolekcji Anny Nosek.

[ALFABETYCZNY INDEKS DZIAŁU HISTORIA](#)